

[Poul Nielson]

lovforslag, især den 2½ sides opregning i bilaget, der ganske nøje specificerer, hvordan den koncern ser ud. Vi kan også spørge, om fru Annelise Gotfredsen har et klart og præcist overblik over, hvordan f. eks. A. P. Møller-koncernen ser ud, eller om fru Annelise Gotfredsen og andre for den sags skyld overhovedet har ret til at kræve et sådant overblik for så vidt angår den koncerns indretning. Vi kunne tage mange andre ting. Det er, som om det selskab, vi alle sammen – som hr. Maisted så korrekt sagde det – er aktionærer i, skal leve op til krav, der er mangfoldigt større end de krav, vi ellers kan få os mandet eller damet op til at stille med hensyn til indsigt osv., f. eks. vedrørende andre olieselskaber o. lign.

Min slutbemærkning skal være til fru Birgith Mogensen, som siger, at det ikke er os selv, vi skal konkurrere med, men udlandet, når det drejer sig om at gå ind i detailsalg osv. Ja men de udenlandske koncerner i Danmark, er det os selv?

Lennart Larson (V):

Ministeren har nu bekræftet, at det ikke er et detaljeret, minutøst indseende, det skal være. Det er ikke alt, der skal i folketinget, det er ikke alt, der skal ind til aktionæren. Det er de store, principielle beslutninger, dels om den parlamentariske indsigt, dels om det forretningsmæssige.

Hr. Kalnæs spurgte mig, hvordan jeg kunne gå ind for regeringens forslag. Det kan jeg, for dér følges bemyndigelse og ansvar ad. Det er, som det er blevet sagt tidligere fra denne talerstol, befolkningens, det er samfundets selskab, det er ikke nogle enkelte personer, et repræsentantskab eller en ledelse eller andre, der har det, det er hele befolkningen, og der er kun én, der repræsenterer befolkningen i relation til de enormt store investeringer her, og det er folketinget. Det er folketinget, der skal skrive under, enten på bevillinger – hvis det er et § 2-selskab på finansloven – eller på de store lånegarantier, der skal gives. Derfor er det nødvendigt, at folketinget ikke løber fra sit ansvar og siger: det sætter vi nogle andre til, det skal man ikke rode sig ind i – af forretningsmæssige årsager.

Det er fuldkommen forkert. Den sammenligning mellem et privat selskab og et sam-

fundsselskab, der lige er blevet anstillet, er fuldkommen irrelevant, for selvfølgelig har de private selskaber nøjagtig indsigt i, hvorledes investeringerne er, hvorledes deres politisk skal være, hvorledes ansvaret skal være.

Fru Lone Dybkjær nævnte forsyningsselskabernes frihed og spurgte, om D.O.N.G. ikke skulle have den samme. Jo, det skal det nøjagtig have. Men i disse forsyningsselskaber har man en selvregulerende virkning. Dér er det jo forbrugerne selv, der må investere, dér er det de samme forbrugere, der skal have ydelserne. Dér er det omkostninger, der er under kontrol. Her har man et dejlig stort, rodet system med en masse stats- og kommunale selskaber og nogle energipriser og nogle afgifter og en statskasse, der skal ind i billedet. Der er ikke den sammenhæng.

Derfor er der kun én, der kan tage dette ansvar, det er folketinget, og det skal være under ministeransvarlighedsloven, når det gælder regeringen.

Annelise Gotfredsen (KF):

Det er nogle gange i debatten her blevet omtalt, om man med større fordel kunne organisere D.O.N.G.s virksomhed som P&T og DSB, og at det skulle kunne lade sig gøre. Jeg er måske ikke ganske uenig i det, og argumenter om, at disse ikke har kommerciel handlekraft, finder jeg er noget overdrevne. Mange af de aktiviteter, der finder sted inden for D.O.N.G.s virksomhedsområde, er vel af almindelig forvaltningsretlig, forvaltningsmæssig karakter. Men nu har man altså valgt aktieselskabsformen, og skal denne fortsættes, er det klart, at reglerne må strammes op, og at den parlamentariske kontrol, som jo næsten alle er enige om, må udvides.

Hr. Poul Nielson spørger om, hvilken indsigt vi har i andre koncerner. Vi kan da godt udvide dette til en meget indviklet debat om aktieselskabsansvar, bestyrelsesarbejde, indviklede stats- og forvaltningsretlige teorier, men sagen er i virkeligheden meget enkel, for selv om det har aktieselskabsformen, så er det jo ikke et privat selskab. Det ejes af staten, som det også er blevet hævdet: af os alle sammen, og hver krone, der er blevet bragt ind i det, er borgernes skattemidler. Derfor er det også nødvendigt med særregler for dette selskab, som i øvrigt naturligvis skal